

Nr 60

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m., m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

Genom en den 11 november 1966 dagtecknad proposition, nr 160, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m.,

2) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.,

3) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal,

4) lag angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås fortsatt giltighet för lagstiftningen om hyresreglering t. o. m. den 30 juni 1968.

Lagförslagen

De vid propositionen fogade lagförslagen är av följande lydelse.

Förslag
till
Lag
angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om
hyresreglering m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 19 juni 1942 om hyresreglering m. m., vilken enligt lag den 3 juni 1966 (nr 204) gäller till och med den 30 juni 1967, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1968.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1967.

Har hyresvärd, utan att hyresrätten är förverkad, före den 1 januari 1967 uppsagt hyresavtal till upphörande efter den 30 juni 1967, må framställning som sägs i 7 § göras senast den 16 januari 1967 eller, om hyresvärden icke före den 1 i sistnämnda månad tydligt meddelat att han ej önskar låta hyresgästen kvarbo, inom fjorton dagar efter det hyresvärden lämnat hyresgästen sådant meddelande.

Har hyresvärd före den 1 januari 1967 lämnat meddelande som sägs i 8 a § femte stycket om att hyresförhållande skall upphöra efter den 30 juni 1967, må framställning enligt samma paragraf göras senast den 16 januari 1967.

Förslag
till
Lag
angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 430) om kontroll
av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 19 juni 1942 om kontroll av upplåtelse och överlåtelse av bostadsrätt m. m., vilken enligt lag den 3 juni 1966 (nr 205) gäller till och med den 30 juni 1967, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1968.

Förslag

till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 7 december 1956 (nr 568) om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal

Härigenom förordnas, att lagen den 7 december 1956 om rätt i vissa fall för hyresgäst till nytt hyresavtal, vilken enligt lag den 3 juni 1966 (nr 206) gäller till och med den 30 juni 1967, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1968.

Förslag

till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 15 maj 1959 (nr 157) med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad

Härigenom förordnas, att lagen den 15 maj 1959 med särskilda bestämmelser om makars gemensamma bostad, vilken enligt lag den 3 juni 1966 (nr 207) gäller till och med den 30 juni 1967, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1968.

Motioner

I samband med propositionen har utskottet behandlat två i anledning av densamma väckta motioner, nämligen de likalydande motionerna I: 808 av herr *Schött m. fl.* och II: 983 av herr *Hedin m. fl.*

I motionerna hemställs

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 160 angående fortsatt giltighet av lagen den 19 juni 1942 (nr 429) om hyresreglering m. m. i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala

A. att Kungl. Maj:t snarast under vårsessionen 1967 måtte framlägga förslag om sådan ändring i lagen den 19 juni 1942 om hyresreglering m. m. att 3—5 §§ upphäves och 6 § göres tillämplig på hela det reglerade lägenhetsbeståndet,

B. att Kungl. Maj:t fattar beslut i enlighet med statens hyresråds förslag den 18 maj 1965 om regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringslagen.

För motionernas innehåll redogörs nedan.

Departementschefen

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, anför i propositionen bl. a. följande.

En kortfattad redogörelse för innehållet i lagarna i fråga har senast lämnats i prop. 1966: 82. Där har uppgifter också lämnats om de åtgärder för avveckling av regleringen som hittills vidtagits och för den nuvarande omfattningen av regleringen. Jag ber att få hänvisa till denna framställning.

Vid tidpunkten för nämnda proposition hade hyreslagstiftningssakkunniga, som år 1963 erhållit i uppdrag att utreda frågan om hyreskontroll och besittningsskydd inom ramen för en permanent hyreslagstiftning, ännu inte avlämnat sitt betänkande men detta väntades ske under april månad. För att de sakkunnigas förslag inte skulle föregripas ansågs förlängningen böra begränsas till vad som var absolut nödvändigt eller t. o. m. den 30 juni 1967.

De sakkunniga har i juni 1966 överlämnat betänkandet »Ny hyreslagstiftning» (SOU 1966: 14) med förslag till bl. a. en ny allmän hyreslag. Betänkandet har sänts på remiss till ett stort antal myndigheter och organisationer. Remisstiden utgick den 15 oktober men många remissinstanser har ännu inte inkommit med yttranden.

Målsättningen har ursprungligen varit att ett förslag i ämnet skulle föreläggas riksdagen våren 1967 och att den nya lagen i princip skulle träda i kraft den 1 juli samma år. Jag har utgått från att klarhet skulle vinnas under propositionsarbetet innevarande höst i vilken utsträckning hyresregleringslagstiftningen måste behållas även efter nämnda tidpunkt.

Det är nu osäkert om det uppställda tidsprogrammet kan hållas. Anledningarna härtill är främst den betydande fördröjningen av såväl hyreslagstiftningssakkunnigas betänkande som remissbehandlingen därav. Det är emellertid uppenbart att hyresregleringen måste behållas under en övergångstid även efter ikraftträdandet av en ny allmän hyreslag, åtminstone för vissa orter. Hyresregleringslagens giltighetstid måste därför förlängas. Å ena sidan anser jag att förlängningen bör göras så kort som möjligt för att inte senare ställningstaganden skall föregripas. För detta talar även den omständigheten att det under det fortsatta arbetet på den nya hyreslagen kan visa sig erforderligt att ändra hyresregleringslagen i ett eller annat hänseende. Å andra sidan medför den inträffade förseningen av arbetet att den nya hyreslagstiftningen inte torde kunna träda i kraft före den 1 juli 1968.

På grund av vad sålunda anförts föreslår jag att giltighetstiden för hyresregleringslagen — jämte därtill knutna lagar — förlängs ytterligare ett år, dvs. t. o. m. den 30 juni 1968.

Liksom vid föregående förlängningstillfällen torde till den lag som inne-

fattar bestämmelse om förlängning av hyresregleringslagen böra fogas övergångsbestämmelser av innebörd, att i vissa fall ansökan om förlängning av hyresförhållande eller övertagande av hyresrätt, som avser tid efter lagens hittillsvarande giltighetstid, får göras inom viss kortare tid efter det förlängningslagen trätt i kraft.

Motionernas innehåll

Motionärerna anser till en början att det av tidsskäl synes nödvändigt att på sätt föreslagits i propositionen förlänga hyresregleringslagstiftningen ännu ett år. Dock bör enligt deras mening vissa åtgärder snarast vidtagas för att förbättra situationen på hyresmarknaden. Motionärerna anför i avslutning härtill följande.

Det torde vara uppenbart, att den nuvarande regleringens bibehållande i oförändrad form medför allvarliga skadeverkningar och försävarar övergången till en friare hyresmarknad bland annat genom att skillnaden mellan hyresnivåer för olika årgångar av hus blir allt större. Reglerna för hyressättningen verkar vidare på det sättet att reparations- och förbättringsarbeten missgynnas, vilket i sin tur åstadkommer en tendens till förslumning av det äldre fastighetsbeståndet. Åtskilliga fastigheter rives enbart av den anledningen, att det är ekonomiskt icke lönsamt att reparera och förbättra dem med nuvarande regler för bestämmandet av hyran. Ur samhällsekonomisk synpunkt är detta en högst olycklig utveckling som snarast bör brytas.

Statens hyresråd har i sitt yttrande över hyreslagstiftningssakkunnigas betänkande med förslag till ny hyreslagstiftning anført, att rådet finner det angeläget att utjämningen av hyresnivåerna påbörjas så snart som möjligt. Hyresrådet har därför föreslagit, att hyresregleringslagen, då den nuvarande tillämpningsperioden utlöper den 1 juli 1967, förlänges med den ändringen att 3—5 §§ upphäves och 6 § göres tillämplig på hela det reglerade lägenhetsbeståndet. Hyresrådet har uttalat, att någon ytterligare utredning inte behövs av denna anledning, men att 6 § ävensom lagens stadganden i övrigt överses.

På angivna skäl finner motionärerna det nödvändigt att man så snart som möjligt bryter den nuvarande detaljregleringen av hyrorna för att möjliggöra en för både hyresgäster och fastighetsägare önskvärd successiv anpassning till mera marknadsmässiga hyresvärden. Det förslag hyresrådet framlagt synes därför enligt motionärerna snarast böra genomföras. Förslaget skulle medföra, att hyresvärd och hyresgäst i princip skulle få frihet att avtala om skäligen hyresbelopp. På begäran av hyresgäst skulle dock hyresnämnd kunna nedsätta hyran om denna bedöms såsom oskäligen. De normer och riktlinjer som skulle gälla för hyresnämndernas prövning samt den översyn av övriga bestämmelser i hyresregleringslagen som hyresrådet föreslagit föreslås bli utarbetade av Kungl. Maj:t och föreläggas riksdagen

snarast under vårsessionen 1967. En liberalisering av hyresregleringslagen på detta sätt skulle enligt motionärernas mening underlätta övergången till den nya hyreslagstiftningen, som förutsättes träda i kraft efter utgången av den nu föreslagna förlängningsperioden. Motionärerna fortsätter.

Statens hyresråd har vidare redan den 18 maj 1965 framlagt förslag till ytterligare regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringen. Förslaget har dock icke åtföljts av någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Något hinder att genomföra hyresrådets avvecklingsförslag synes emellertid inte föreligga. Erfarenheterna av den hittills genomförda avvecklingen måste betecknas såsom mycket goda. Vi föreslår därför, att avvecklingen sker i enlighet med förslaget.

Hyresrådets remissyttrande

I sitt yttrande över de sakkunnigas förslag uppger sig hyresrådet hysa starka betänkligheter mot de sakkunnigas förslag i vad det innebär att nuvarande principer för hyressättning skall i bristorter utan övergångstid ersättas med bestämmelserna i den föreslagna nya lagen.

Hyresrådet uttalar bl. a. följande.

De svårigheter som hyresrådet funnit förknippade med de sakkunnigas förslag till hyreskontroll bör inte tolkas så att hyresrådet anser det omöjligt att inom överskådlig tid ersätta nuvarande hyresreglering med en friare hyresmarknad. Det står klart att regleringens tillämpning medför en fortsatt accentuering av skillnaden mellan hyresnivåerna för olika årgångar av hus. Det är angeläget att denna utveckling snarast möjligt brytes och att en utjämning av nivåerna inledes. Vad beträffar möjligheterna härtill erinras om att rådet i skrivelse den 26 november 1962 bland annat framhöll att det vore önskvärt att hyrorna redan före avvecklingen kunde anpassas efter lägenheternas inbördes marknadsmässiga hyresvärde. Rådet framförde därvid tanken att tillämpa en reglering av det slag som avses i 6 § hyresregleringslagen. Kungl. Maj:t anförde också i direktiven till de sakkunniga att de borde undersöka och bedöma vilka verkningar på hyresmarknaden en sådan förenklad regel kunde få i orter där påtaglig lägenhetsbrist förelåg, därvid frågan om normer för den angivna skälighetsprövningen vore av särskild vikt. De sakkunniga upptar frågan om tillämpning av ett 6 §-system till diskussion men finner starkare skäl tala för den lösning som deras förslag innefattar. Den undersökning av 6 §-systemets verkningar, som ovannämnda uttalande i direktiven bort föranleda, har de sakkunniga däremot icke fullgjort. Inte heller kan den argumentering som de sakkunniga åberopat till stöd för sin ståndpunkt anses övertygande. Oaktat klarhet icke vunnits angående verkningarna av en tillämpning av 6 §-systemet, är detta i vart fall inte förenat med de olägenheter som enligt vad som framhållits i det föregående vidlåder de sakkunnigas förslag. Hyresrådet anser alltjämt att en uppmjukning av hyresregleringen genom att övergå till 6 §-systemet beträffande alla lägenheter på hyresreglerade orter är en lämplig förberedelse till friare hyresmarknad. Med detta system möjliggöres en successiv anpassning till mera marknadsmässiga hyres-

värden, som inte låter sig genomföra med de sakkunnigas förslag. Övergången till den friare hyresmarknaden kan härigenom lättare ske utan alltför svåra sociala återverkningar.

Hyresrådet finner det sålunda vara mest ändamålsenligt, att med ikraftträdandet av den nya lagen får anstå några år, under vilka man med tillämpning av 6 §-systemet söker anpassa hyrorna till en fri marknad. Enligt systemet i fråga råder i princip frihet för hyresvärd och hyresgäst att överenskomma om vilken hyra som skall utgå för lägenheten. Hyresgästen har emellertid möjlighet att när som helst underställa denna hyra de hyreskontrollerande organens prövning. Dessa äger — om de finner hyran avsevärt högre än lägenhetens beskaffenhet och övriga omständigheter föranleder — nedsätta densamma efter vad som finnes skäligt. Möjlighet öppnas således för parterna att själva komma överens om en anpassning av hyran till en skälig nivå. Troligt är emellertid att prövning av hyran kommer att påkallas i ett stort antal fall. Därvid uppkommer frågan om vilka principer som bör följas vid prövningen av den avtalade hyrans skälighet. Enligt hyresrådets mening bör riktpunkten vara att under ifrågavarande övergångstid anpassa hyran till lägenhetens bruksvärde. Sistnämnda värde blir, då tillämpningen av systemet påbörjas, såsom förut sagts svårt att beräkna. Det kan knappast definieras närmare än som det värde, lägenheten rimligen skulle ha haft på hyresmarknaden om jämvikt rått mellan tillgång och efterfrågan. För att övergången till en i princip fri hyresmarknad skall bli så mjuk som möjligt bör de hyreshöjningar som under övergångstiden medges i regel ske etappvis. Olika förfaranden är härvid tänkbara.

Sedan hyresrådet bl. a. anlagt några synpunkter på de kriterier som bör komma till användning vid uppskattningen av bruksvärdet samt berört vissa fördelar med dess förslag säger hyresrådet, att den sålunda förordade ordningen kan sammanfattningsvis sägas ha bestämda företräden framför sakkunnigförslaget i åtminstone följande två avseenden.

För det första skapas därigenom förutsättningar för en mjukare övergång till marknadsmässiga hyror än som blir möjlig enligt nämnda förslag. Man undgår de olägenheter som kan uppkomma om hyrorna i ett sammanhang höjes i den utsträckning som förslaget tillåter. Ej blott ur hyresgästernas synpunkt utan också allmänt sett måste detta vara en klar vinning. Med de sakkunnigas förslag att den nya lagen skall träda i kraft något senare inom utpräglade bostadsråden än inom landet i övrigt undviker man inte påtalade olägenheter, såvida inte ikraftträdandet får anstå till dess jämvikt inträtt mellan tillgång och efterfrågan på lägenheter. Den andra vinsten med den ordning som hyresrådet förordar är att den ömtåliga övergången till friare hyresmarknad kan ske med anlitan av nuvarande, inarbetade organisation och det förhållandevis enkla samt för parterna billiga förfarande som hyresregleringslagen föreskriver. Sedan på detta sätt under en övergångstid hyrorna stabiliserats blir det avsevärt lättare för en ny organisation att träda till och i fortsättningen handha tillämpningen av den nya lagstiftningen.

Utskottet

Riksdagen beslöt under årets vårsession om fortsatt giltighet av hyresregleringslagen och vissa därmed sammanhängande lagar till och med den 30 juni 1967. Genom förevarande proposition framläggs förslag om förlängning av samma lagstiftning till och med den 30 juni 1968.

Hyreslagstiftningssakkunniga har i juni 1966 framlagt sitt betänkande om ny hyreslagstiftning. De sakkunnigas förslag syftar till att ersätta hyresregleringen med en friare hyresmarknad. Den nya lagstiftningen föreslås i princip äga tillämpning från och med den 1 november 1967 med undantag för Stockholms-, Göteborgs- och Malmöregionerna, där de nya reglerna om besittningsskydd och hyressättning i fråga om bostadslägenheter föreslås icke få verkan före den 1 januari 1970.

Såsom framgår av departementschefens uttalande var avsikten tidigare att proposition i anledning av de sakkunnigas förslag skulle föreläggas riksdagen våren 1967 och att den nya lagen i princip skulle träda i kraft den 1 juli samma år. Det uppges nu att det är osäkert om tidsprogrammet kan hållas. Anledningen härtill synes främst vara fördröjningen av remissbehandlingen med de sakkunnigas förslag. Oaktat förseningen torde enligt uppgift Kungl. Maj:ts förslag i ämnet kunna remitteras till lagrådet under våren 1967. Proposition skulle sålunda kunna föreläggas riksdagen under höstsessionen samma år. Den av Kungl. Maj:t föreslagna tidsfristen är därför väl tilltagen men bör för att ärendet skall få en allsidig och grundlig behandling inom Kungl. Maj:ts kansli godtagas.

På ovan närmare angivna skäl hemställer motionärerna om riksdagens uttalande att Kungl. Maj:t snarast under vårsessionen 1967 måtte framlägga förslag om sådan ändring i hyresregleringslagen att 3—5 §§ upphävs och 6 § görs tillämplig på hela det reglerade lägenhetsbeståndet. Vidare hemställer motionärerna om riksdagens uttalande att Kungl. Maj:t fattar beslut i enlighet med hyresrådets förslag den 18 maj 1965 om regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringslagen.

Nyssnämnda 3—5 §§ innehåller de grundläggande bestämmelserna om reglering av hyra. Enligt 6 § regleras hyran för två kategorier lägenheter som inte omfattas av den snävare regleringen i 3—5 §§. Dessa båda kategorier utgöres av möblerade bostadslägenheter och affärslägenheter med varierande hyra. Är sådana lägenheter uthyrda mot en hyra som är avsevärt högre än lägenhetens beskaffenhet och övriga omständigheter föranleder, äger hyresnämnden nedsätta hyran efter vad som är skäligt.

För att på lämpligaste sätt anpassa hyrorna till en fri marknad föreslår hyresrådet i sitt yttrande över de sakkunnigas förslag att ikraftträdandet av den nya lagen skall anstå några år, under vilka man med tillämpning av 6 §-systemet söker anpassa hyrorna till en fri marknad. Enligt hyresrådets

mening undgår man därigenom de olägenheter som kan uppkomma om hyrorna i ett sammanhang höjs i den utsträckning som de sakkunnigas förslag tillåter. Hyresrådet anser en ytterligare vinst med dess förslag vara att övergången till friare hyresmarknad kan ske med anlitande av nuvarande, inarbetade organisation och det förhållandevis enkla samt för parterna billiga förfarande som hyresregleringslagen föreskriver.

Syftet med motionärernas förslag i denna del uppbärs av den i och för sig beaktansvärda tanken att övergången till den väntade lagstiftningen skall bli så smidig som möjligt. Det torde emellertid vara uteslutet att utan ingående utredning lägga förslaget till grund för lagstiftning. Sådan utredning skulle fördröja det i departementet pågående arbetet och därigenom försena det väntade förslaget. Vid sådant förhållande och då Kungl. Maj:t redan har att överväga frågan mot bakgrund av vad hyresrådet anfört i sitt remissyttrande finner utskottet inte skäl att bifalla motionsyrkandet i denna del. Ej heller anser utskottet anledning finnas att tillstyrka bifall till motionärernas yrkande om riksdagens uttalande att Kungl. Maj:t fattar beslut i enlighet med hyresrådets förslag den 18 maj 1965 om regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringslagen.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

A. att riksdagen måtte antaga de genom förevarande proposition, nr 160, framlagda lagförslagen; samt

B. att motionerna I: 808 och II: 983 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 december 1966

På tredje lagutskottets vägnar:

ERIK ALEXANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Alexanderson, Göran Karlsson, Svante Kristiansson, Knut Johansson, Erik Jansson, Åkesson och Lidgard;

från andra kammaren: herrar Johansson i Torp, Nyberg, fru Torbrink, herrar Svenning, Bengtson i Solna, Tobé, Hammarberg och Elmstedt.

Reservation

av herrar *Lidgard* och *Bengtson* i Solna, vilka ansett

a) att utskottets utlåtande från och med det avsnitt som börjar på s. 9 med »Syftet med» och slutar med »av hyresregleringslagen» bort ha följande lydelse:

Ehuru det av tidsskäl synes nödvändigt att förlänga hyresregleringslagstiftningen ännu ett år bör man dock snarast vidtaga vissa åtgärder för att förbättra situationen på hyresmarknaden. Det torde nämligen vara uppenbart, att den nuvarande regleringens bibehållande i oförändrad form medför allvarliga skadeverkningar och försvårar övergången till en friare hyresmarknad bland annat genom att skillnaden mellan hyresnivåer för olika årgångar av hus blir allt större. Reglerna för hyressättningen verkar vidare på det sättet att reparations- och förbättringsarbeten missgynnas, vilket i sin tur åstadkommer en tendens till förslumning av det äldre fastighetsbeståndet. Åtskilliga fastigheter rives enbart av den anledningen, att det icke synes ekonomiskt lönsamt att reparera och förbättra dem med nuvarande regler för bestämmandet av hyran. Ur samhällsekonomisk synpunkt är detta en högst olycklig utveckling som snarast bör brytas.

Av angivna skäl är det nödvändigt att man så snart som möjligt bryter den nuvarande detaljregleringen av hyror för att möjliggöra en för både hyresgäster och fastighetsägare önskvärd successiv anpassning till mera marknadsmässiga hyresvärden. Det förslag hyresrådet framlagt synes därför snarast böra genomföras. Förslaget skulle medföra, att hyresvärd och hyresgäst i princip skulle få frihet att avtala om skäligen hyresbelopp. På begäran av hyresgäst skall dock hyresnämnd kunna nedsätta hyran om denna bedömes såsom oskäligen. De normer och riktlinjer som skulle gälla för hyresnämndernas prövning samt den översyn av övriga bestämmelser i hyresregleringslagen som hyresrådet föreslagit bör utarbetas av Kungl. Maj:t och föreläggas riksdagen snarast under vårsessionen 1967. En liberalisering av hyresregleringslagen på detta sätt skulle underlätta övergången till den nya hyreslagstiftning, som förutsättes kunna träda i kraft efter utgången av den nu föreslagna förlängningsperioden.

Det av hyresrådet framlagda förslaget till ytterligare regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringen har inte åtföljts av någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Något hinder att genomföra detta avvecklingsförslag synes emellertid inte föreligga. Erfarenheterna av den hittills genomförda avvecklingen måste betecknas såsom mycket goda. Utskottet föreslår därför, att avvecklingen sker i enlighet med förslaget.

b) att utskottet *beträffande punkten B* bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionerna I: 808 och II: 983 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala

att Kungl. Maj:t snarast under vårsessionen 1967 framlägger förslag till sådan ändring i lagen den 19 juni 1942 om hyresreglering m. m. att 3—5 §§ upphäves och 6 § göres tillämplig på hela det reglerade lägenhetsbeståndet, samt

att Kungl. Maj:t fattar beslut i enlighet med hyresrådets förslag den 18 maj 1965 om regional och kategorimässig avveckling av hyresregleringslagen.